

Pszichoterápia

A KLINIKUM, SZOCIÁLIS ELLÁTÁS, MENTÁLHIGIÉNÉ, NEVELÉSI TANÁCSADÁS,
SZERVEZETI TANÁCSADÁS, PREVENCIÓ SZAKMAI FOLYÓIRATA

Megjelenik kéthavonta

21. évfolyam 2. szám

2012. április

TARTALOM

A szerkesztő előszava <i>Szőnyi Gábor</i>	75
TANULMÁNYOK	
Áttekintő tanulmány	
<i>Túry Ferenc, Mezei Ágnes, Hayriye Gülec:</i> Az evészavarok kezelésében használt új pszichoterápiás módszerek	76
Kutatási tanulmány	
<i>Láng András, Papp Barbara:</i> Pszichoterapeuták érzelemfelismerése	85
A gyakorlat kérdései	
<i>Roger Kennedy:</i> A pszichoanalitikus magányossága (fordította: <i>Szőnyi Gábor</i>)	93
<i>Igor M. Kadyrov:</i> Kommentár „A pszichoanalitikus magányossága” című íráshoz (fordította: <i>Szőnyi Gábor</i>)	103
SZAKMAI KÖZÉLET	
Álláspont, vita	
Nyelvi kérdésekről – lezárás – Retro a Magyar Pszichológiai Szemléből <i>Rudas János • Kiss Tibor Cece</i>	106
Új fejlemények, új kérdések, új problémák a pszichoterápiák szervezeti rendszerében és a pszichoterapeuta képzésben? – <i>Égerházi Anikó • Fekete Sándor • Harmatta János • Lehócyky Pál • Simon Lajos • Tringer László</i>	111
Levél a szerkesztőhöz – <i>Koltai Mária</i>	116
Hírek, beszámolók	
Konferenciák – <i>Tóth Katalin • Merényi Márta • Ferencz Valéria • Ormay István</i>	118
Recenziók	
Filmlevél – <i>Tornyosy Mária</i>	124
Könyvismertetések – <i>Birkás Béla • Terenyi Zoltán • Tiringer Aranka • Túry Ferenc • Vörös Viktor</i>	126
Szakkönyv-listák – <i>Animula • Medicina • MentalPort • Oriold és Tsai • Ursus Libris</i>	135
Szakmai programok	136

A SZERKESZTŐ ELŐSZAVA

Múlt évben, a Pszichoterápia huszadik évfolyama alkalmából sorozatot közöltünk a szerkesztőbizottsági tagok tollából. A téma megválasztása egyszerű volt, hiszen a lap indulása gyakorlatilag egybeesett a pszichoterápiás szervezetek, képzés, gyakorlat új formáinak kialakulásával. Létrejött az a rendszer, ami kisebb eltérésektől eltekintve ma is meghatározó, s amit az első időszakban aktív alakítóként, szervezőként, majd az utóbbi tíz évben egészen más nézőpontból, „szakmai újságíróként” volt és van módom követni.

A Pszichoterápia szerkesztésében, mint az olvasóink nyomkövethetik, abban markánsan eltérünk más hasonló folyóiratoktól, hogy jelentős teret adunk a szakma kérdéseinek, vitáinak, problémáinak – a szakma közéletének. Ez nem mindig könnyű, hiszen a nyílt szakmai vitatkozásnak, ütköző álláspontok határozott képviselőjének nem túl erős a kultúrája, sem a kisebb szakmai közösségekben, sem a szélesebb szakmában – értve az utóbbi alatt a klinikai pszichoterápia valamint a különböző pszichológiai alapú tanácsadások az egészségügyben, a szociális szférában vagy éppen a fejlesztések világában. Tapasztalatom szerint – amiben vélhetőleg nem állok egyedül – a kérdést, megkérdőjelezést, szemléleti ütköztetést, kritikát sokan veszik személyes támadásnak. A nyílt állásfoglalástól, véleménynyilvánítástól sokan ódzkodnak, tartva attól, hogy „ártanak”, „rosszat tesznek az ügynek”, vagy személyesen érik őket valamilyen nemkívánatos következmény.

Amennyire sikerül, igyekszünk olyan problémákat megszólítani, amelyek a Pszichoterápia olvasóinak bőrére mehetnek közvetlenül érintik a gyakorlatot, a képzést, a szakmai fejlődést vagy a szervezeti életet. Két éve foglalkoztunk például az új pszichoterápiás etikai kódex kritikus pontjaival; az elindított vita gyakorlati munkában folytatódott a Pszichoterápiás Tanácson belül, s a kódex, az etikai eljárás átdolgozásához vezetett.

Mostani számunkban a Magyar Pszichiátriai Társaság keretében ez év januárjában megalakított

pszichoterápiás szekció adott apropót ahhoz, hogy érthetőbbé, átláthatóbbá segítsünk tenni a szakma számára, milyen szervezeti változások vannak folyamatban, azoknak milyen kihatása van, lesz a képzésre, az egyetemeken és az egyesületeken, a szakegyesületeket összefogó Pszichoterápiás Tanács kapcsolatára.

Örültem volna, ha a válaszok mélyebbre mennek, részletesebbek, jobban mutatják a jövőre vonatkozó terveket, szándékokat – de indításképpen ezzel is meg kell elégednünk. Remélem, hogy valóban indításról van szó – lesznek hozzászólások, s az ígéreteknek megfelelően további közreadható információk.

Egy vita („a nyelvről”), amit egyértelműen sikeresnek érzünk, ebben a számban lezárásra kerül. Felvételeinek gyakorlati átültetése meghaladja a lap lehetőségeit, de a magunk részéről szívesen részt veszünk a témával kapcsolatos együttműködésekben, kezdeményezésekben.

A szakma sokféle ábrázolást kap ebben a számban: Láng András és Papp Barbara a pszichoterapeuták érzelmi felismerési képességét veti össze más segítő valamint laikus foglalkozásúakéval; Roger Kennedy (Igor Kadirov reflexiójával) a – nem csak analitikusokat érintő – magányosság élményt járja körül; Tornyoossy Mária pedig a Jung és Sabina Spielrein kapcsolatára épülő filmet veszi szakmai górcső alá.

Természetesen a munkánk lényege sem hiányzik: Túry Ferenc, Mezei Ágnes, Hayriye Gülec áttekinthetik az évszavakban alkalmazott új pszichoterápiás eljárásokat.

A második szám megjelenésekor napok választanak el minket a Pszichoterápia lap 8. konferenciájától. Az érdeklődés, a benyújtott programok száma minden eddiginél nagyobb, s gyakorlatunkhoz híven kívánunk teret adni az érdemi szakmai vitáknak. Nagyon sajnáljuk, hogy jelentős számú programjavaslatot nem tudtunk befogadni. Szeretnénk, ha az érintettek ezt nem visszautasításként vennék, hanem tanulmánnyá formálva megjelentetésre beküldenék anyagukat a szerkesztőségnek.

Szőnyi Gábor